

Tazria-Metzora

THE PROCESS OF REDEMPTION

News Flash: It's Already Underway

PARSHAH OVERVIEW

Tazria—Metzora

The Torah portions of *Tazria* and *Metzora* continue the discussion of the laws of *tumah vetaharah*, ritual impurity and purity. A woman who has given birth should undergo a process of purification, which includes immersing in a *mikveh* (a naturally gathered pool of water) and bringing offerings to the Holy Temple. All male infants are to be circumcised on the eighth day of life. *Tzaraat* (often mistranslated as “leprosy”) is a supranatural plague that can afflict people as well as garments or homes. If white or pink patches appear on a person’s skin (dark pink or dark green in garments or homes), a Kohen

is summoned. Judging by various signs, such as an increase in size of the afflicted area after a seven-day quarantine, the Kohen pronounces it *tamei* (impure) or *tahor* (pure). A person afflicted with *tzaraat* must dwell alone outside of the camp (or city) until he or she is healed. The afflicted area in a garment or home must be removed; if the *tzaraat* recurs, the entire garment or home must be destroyed. When the *metzora* (the person who has *tzaraat*) heals, he or she is purified by the Kohen with a special procedure involving two birds, spring water in an earthen vessel, a piece of cedar wood, a scarlet thread,

and a bundle of hyssop. Ritual impurity is also engendered through a seminal or other discharge in a man and menstruation or other discharge of blood in a woman, necessitating purification through immersion in a *mikveh*.

TEXT 1

Leviticus 12:1–2

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר.

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיֵּלֶדָה
זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּי־מִי נֹדֶת דּוֹתָהּ תִּטָּמָא.

G-d spoke to Moses and Aaron, saying:

Tell the Children of Israel, saying, ‘If a woman
conceives and gives birth . . .’”

The name of the weekly Torah portion usually coincides with the topic being discussed.

The first of this week's portions speaks about *tzaraat*. How does the name *Tazria* reflect that?

TEXT 2

*Midrash, Tanchuma,
Metzora 1*

”זאת תהיה תורת המצרע“, אל תקרי המצרע אלא המוציא שם רע.

אמרו רבותינו זכרונם לברכה: אין הנגעים באים על האדם אלא על לשון הרע שמוציא מפיו. ורוח הקדש צונחת ואומרת לו: ”אל תתן את פיה לחטא את בשרך“ (קהלת ה, ה). אל תתן רשות להוציא דבר מפיה לחטא את בשרך, להלקות את גופך

This will be the law of the *metzora*. This word reads as an abbreviation for “*motzi shem ra*”—a slanderer.

Our sages of blessed memory said: These afflictions are brought upon us only because of the slander that issues from our mouths. The Sacred Spirit cries and proclaims, “Don’t allow your mouth to bring sin to your flesh” (Ecclesiastes 5:5). Don’t permit yourself to speak words that will stain your flesh [with *tzaraat* lesions] and harm your body.

The second portion is called *Metzora*—“extracting evil,” alluding to the one who allows evil to depart from his or her lips.

Yet this portion speaks of the purification and healing process of one who contracted *tzaraas*, not the evil act of speaking *lashon hara*.

TEXT 3

Leviticus 14:1–3

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר.

זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיוֹם טְהֻרָתוֹ וְהוּבֵא
אֶל־הַכֹּהֵן.

וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה וַרְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא
נִגְעֵה־הַצָּרַעַת מִן־הַצְּרוּעַ.

And G-d spoke to Moses, saying:

“This should be the law of the *metzora* on the day of his cleansing: he should be brought to the priest (*Kohen*).

“The *Kohen* should leave the camp to see [the afflicted person] and, behold, the lesion of *tzaraat* has healed in the afflicted person.”

QUESTION

Why the specific names for these Torah portions?

The Torah sees punishment as a form of cleansing—to scrub the sinful energy that seeps into the soul when one commits a sin.

TEXT 4

*Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, Likutei Torah, pp.
53a; 86b*

שהדין והמשפט הנמשך על החוטא מכורסיא דדינא
זהו כמו רפואה לו, כמאמר: ”מוטב דלידייניה וליתי
לעלמא דאתי“, שכדאי כל יסורי גיהנם כו'.

ולכן הדין . . . תכליתו חסד ולא נקמה חס ושלום .
..

ועל דרך זה גם כל עונשי התורה - עם היותן בחינת
גבורות, מכל מקום הן כלולות בחסדים, שהעונש
הוא שעל ידי זה נעשה תיקון לנפש החוטא.

Punishment and judgment from the realm of justice are, in fact, a form of healing for the sinner. This is consistent with the rabbinic dictum, “It is better to be punished so that we can enter the World to Come [and receive our reward]” (Chagigah 15b). All our suffering is made worthwhile by this.

It follows that the ultimate purpose of punishment . . . is kindness, rather than revenge, G-d forbid. . . .

This is true of all the punishments in the Torah. Though they derive from a place of Divine discipline, they are, nevertheless, interlaced with kindness, for punishments cleanse the sinner's soul.

Tzaraat stands out from other punishments in the fact that it is evident to the physical eye.

After being seen
by the *Kohen*,
the *metzora*
must quarantine
for seven to
thirteen days.

TEXT 5A

Leviticus 13:46

כָּל־יָמֵי אֲשֶׁר הִנֹּגַע בּוֹ יִטְמָא טְמֵא הוּא בְּדָד יֵשֵׁב
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבּוֹ.

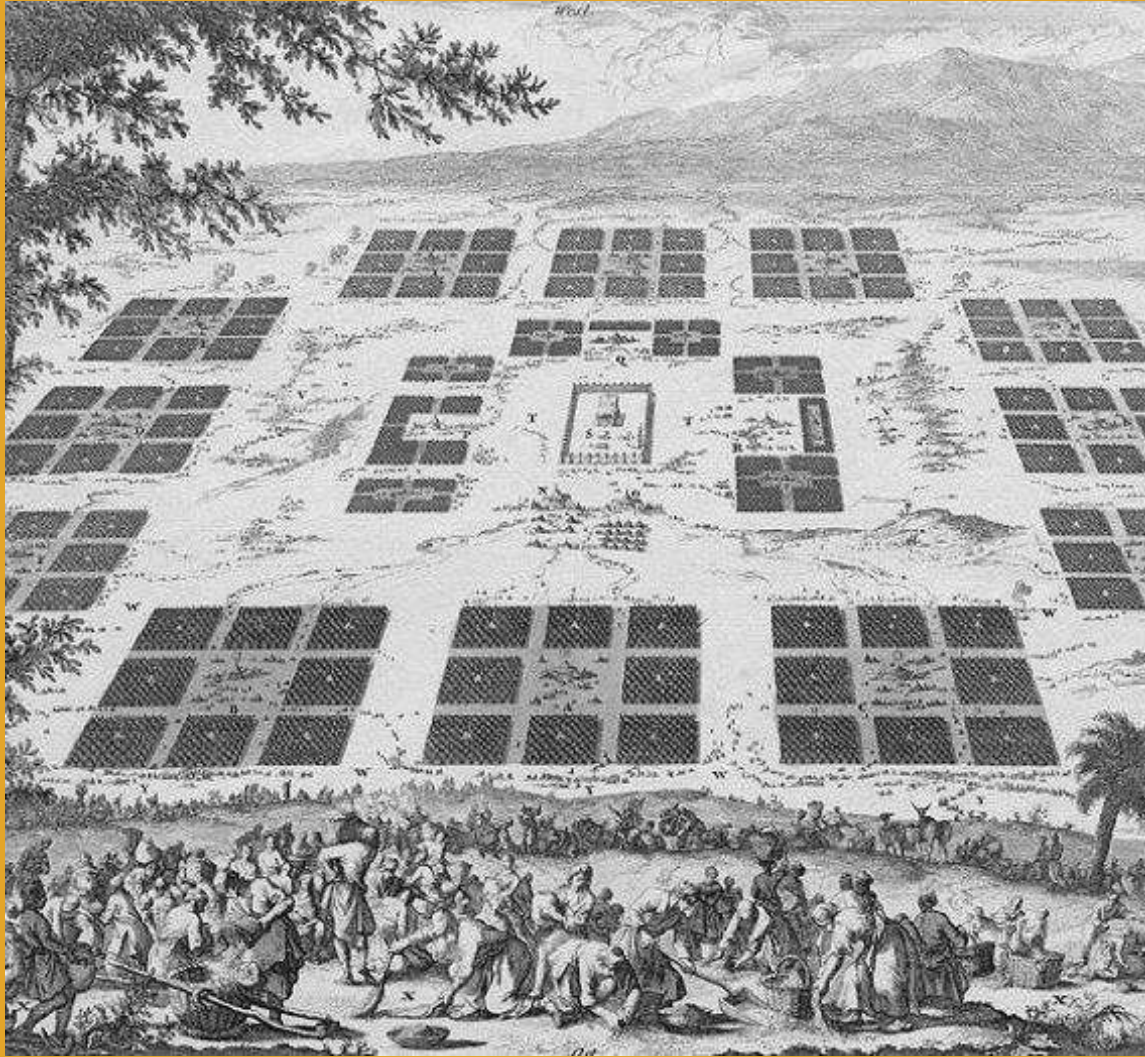
So long as the lesions are upon him, the *metzora* is ritually impure. He is impure; he must remain isolated; his dwelling shall be outside of the camp.

TEXT 5B

Rashi, ad loc.

”מִחוּץ לַמַּחֲנֶה“. חוּץ לְשְׁלוֹשׁ מַחֲנֹת.

“Outside of the camp.” Outside of all three camps.

The Jewish community was divided into three camps. While people with other forms of impurity were barred from at least one camp, the *metzora* was barred from all three.

TEXT 6

Talmud, Arachin 16B

מה נשתנה מצורע שאמרה תורה: "בדד ישב,
מחוץ למחנה מושבו" (ויקרא יג, מו)?

הוא הבדיל בין איש לאשתו בין איש לרעהו,
לפיכך אמרה תורה: "בדד ישב".

Why is the *metzora* different in that he must
“remain isolated; his dwelling shall be outside
of the camp”?

His gossip created divisions between couples
and friends. The Torah, therefore, decrees,
“Remain isolated.”

The isolation process is a consequence that heals the *metzora* from the spiritual malaise that brought about his or her sin.

TEXT 7

*Maimonides, Mishneh
Torah, Laws of Tzaraat
Impurity 16:10*

ויהיה מובדל ומפורסם לבדו, עד שלא יתעסק
בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע.

He is isolated, and it is made known that he must remain alone, so that he will not be involved in wicked talk—talk of mockery and of slander.

The way to stay away from gossip is by not gossiping. This can be practiced through isolation and avoiding all conversation.

Tazria describes the experience of the *metzora*.

The *entire* experience is a process of conception—turning a corner and starting over.

TEXT 8

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei Sichot
22, p. 73*

מהאי טעמא ווערט די פרשה אנגערופען
"תזריע":

תזריע איז די התחלת הלידה פון חיים חדשים . . .
(על דרך ווי זריעה בא תבואה ופירות - אז דערפון
זאל נאכדעם קומען א נייע צמיחה).

אזוי איז דער תוכן ענין הנגעים פון פרשת תזריע:
סיי דער נגע עצמו און סיי דער הסגר והחלט פון
דעם מצורע וואס ער איז "מובדל ומפורסם לבדו"
זיינען ניט . . . בתור עונש והעדר הטוב פאר דעם
מצורע, כנזכר לעיל, נאר פרטים און מיטלען אין
דעם תיקון (אין דער היילונג) פון דעם מצורע, אז
ער זאל אריין אין א סדר פון חיים חדשים און ניט
האבן קיין שייכות מיט "שיחת הרשעים שהוא
הליצנות ולשון הרע".

This is why the Torah portion is named
"Tazria—conception."

Conception is the beginning of birth and new
life (similar to planting a seed to initiate new
growth).

This captures the intent of the lesions in this
Torah portion. The lesions, and the isolation
that follows, in which the *metzora* is alone
and it is made known that he is alone, are not
meant to punish and deprive. Rather, they are
steps and methods to rectify (and thus heal)
the *metzora*. They help him enter a new life
with no inappropriate or evil speech.

The name *Tazria* teaches that even the lesions and isolation in the purification process give birth to a new life.

The *metzora's*
impure stage and
purification are
not opposites.
They are on a
single continuum.

TEXT 9

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei
Sichot, p. 75*

על פי זה איז אויך מבואר דער שם פון דער
צווייטער סדרה, "מצורע", כאטש דארט רעדט זיך
ניט ווי דער מצורע איז במצב של טומאה, נאר ווי
ער איז "ביום טהרתו":

דערמיט ווערט ארויסגעבראכט, אז טהרת (ורפואת)
המצורע (המבוארת בפרשת מצורע) איז ניט קיין
באזונדער אויפטו, וואס ווערט נתחדש (בלויז) מצד
די פעולות וקרבנות וועלכע זיינען מבואר אין דער
פרשה, נאר דאס אלץ קומט בהמשך און
אלס מסובב פון די ענינים המבוארים בפרשת
תזריע.

This also explains why our second Torah portion is called *Metzora* despite the fact that it discusses the *metzora's* state of purification rather than his previous impure state.

This underscores the fact that the *metzora's* (healing) and purification (delineated in this Torah portion) are not a new development achieved by the methods and offerings described in this portion. Rather, they are all linked to, and caused by, the subjects discussed in the previous portion.

→ CONTINUE

Jewish tradition selected these names to help us reframe the *metzora's* challenges.

Mashiach is not a pipe dream, but rather something coming into focus as we speak.

TEXT 9

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Ibid., p. 75*

בסגנון אחר: די פעולות שבפרשת מצורע וואס
טוען אויף די טהרה (בפועל), זיינען (בלויז)
ממשיך ומגלה דאס וואס האט זיך שוין
אויפגעטאן אין דעם אדם דורך דער צרעת גופא .
. . די רפואת האדם ברוחניות (וואס דאס איז די
סיבת הצרעת) איז דורך דער צרעת והסגר ("בדד
ישב גו").

און דעריבער ווערט די פרשה ניט אנגערופן
"ביום טהרתו" (וכיוצא בזה) וואס וואלט
אנגעדייטעט אז דוקא דא טוט זיך אויף טהרתו,
נאר דוקא "מצורע" וואס ברענגט ארויס אז דאס
איז די תוצאה פון דעם ענין ה"מצורע" גופא

Another way of putting it: The steps outlined in this Torah portion that render the *metzora* (factually) pure (merely) draw out and reveal what the ailment accomplished. . . . The spiritual healing (which was the purpose of the ailment) was already accomplished by the lesions and the quarantine.

Therefore, the name of this Torah portion is not "on the day of his purification" because this would have implied that his purification was first achieved at this point. Rather it is called *Metzora* to underscore that the purification [begins with and] emerges from the ailment.

TEXT 10A

Genesis 1:2

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ וְחָשָׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם, וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם

The earth was astonishingly empty, and
darkness was on the face of the deep, and the
spirit of G-d was hovering over the face of the
water.

TEXT 10B

*Midrash, Bereshit Rabah,
ad loc.*

“וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת”, זֶה רוּחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ.

“The spirit of G-d was hovering”—this is the spirit of Mashiach.

From the beginning of Creation, the world has been undergoing a rehabilitative process from darkness to light.

TEXT 11

*Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, Torah Or, p. 55a*

הנה הגלות נמשל לעבור, וגאולת ימי המשיח שיהיה במהרה בימינו נמשל ללידה, כמו שכתוב: "כי חלה גם ילדה ציון את בניה" (ישעיהו סו, ח). וכשישראל נתונים בצרה, חס ושלום, כתיב: "כי באו בנים עד משבר וכח אין ללידה" (שם לז, ג). וכן חבלי ימות המשיח נקראים בשם חבלי לידה, כמו שכתוב: "כי חבלי לידה יבאו לך" (הושע יג, יג) . . .

דהיינו שיש להעובר כל חיתוך האיברים, ראש, ועינים, ואזנים כו'. אלא שראשו מקופל ומונח בין ברכיו, שאינו משמש כלום, שאינו מחשב ומהרהר. וכן עיניים לו ולא יראה, ואזניים ולא ישמע. וגם המאכל שלו, אף שאוכל ממה שאמו אוכלת, אינו הולך לו דרך הפה, רק דרך הטבור לבני מעיים בלבד להגדיל הגוף. כמו שנראה בחוש שבתשעה ירחי לידה נגדל גופו . . . ויש בו אברי הנשימה גם כן, מכל מקום, הרי אין לו נשמת רוח חיים עד שיצא לאויר העולם . . .

The Exile may be compared to a fetus. The Redemption that we will soon experience may be compared to birth, as the passage states, "Zion prevailed and gave birth to her sons" (Isaiah 66:8). When Jews are in trouble, G-d forbids, it is like "the children have reached the birth stage, but lack the strength to give birth" (Isaiah 37:3). Similarly, the sufferings we experience just prior to the Redemption can be compared to birth pangs, as the passage states, "Pangs of childbirth assail you" (Hosea 13:13). . . .

A fetus has all its limbs, head, eyes, ears, etc. However, they don't function. The brain can't think, the eyes can't see, the ears can't hear. Although it eats from its mother's food, the food doesn't enter through the mouth, but rather directly into the stomach through the umbilical cord. The body is completely developed, as is readily visible during the final month of pregnancy. . . . It even has lungs; however, it doesn't breathe until it enters the world. . . .

→ CONTINUE

TEXT 11

*Rabbi Shneur Zalman of
Liadi, Torah Or, p. 55a*

והנה ככל הדברים האלה וככל המשל הזה, כך נמשלו
בני ישראל בעת הגלות . . . דסליק קודשא בריך הוא
לעילא . . . פירוש שסילק שכינתו וגילוי אלקותו
מהתחתונים, ודומה לעיני בשר כאלו העולם דבר
בפני עצמו. . .

והנה תכלית השלימות של ימות המשיח, שהוא בחינת
לידה והתגלות אור ה' בקרב איש ולב עמוק.

This is a perfect analogy for the Jewish people before the messianic era—a time when G-d withdraws to the celestial realm. . . . This means that G-d withdraws His revealed presence from the lower realm to the extent that it appears as if the world exists without G-d. . . .

The absolute perfection that we will achieve in the messianic era is the birth and revelation of G-d's light in the hidden depths of our hearts.

In the womb, the baby has virtually no awareness of the outside world. Likewise is our understanding of Mashiach.

When Mashiach
comes, everything
will change.

We will then have
full exposure to G-d's
light radiating
throughout through
the world.

TEXT 12

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5713:2 (7), p. 132*

מבלי הבט על גודל החושך מצד הקליפות . . .
צריך לידע שישנו כבר "רוחו של מלך המשיח".
על דרך שמצינו במדרשי חכמינו זכרונם לברכה
בנוגע לחורבן בית המקדש, שתיכף ומיד נולד
מושיען של ישראל.

אלא שצריכים רק לגלות זאת.

Notwithstanding the great spiritual darkness of our times, . . . we must know that the spirit of Mashiach is already present. As our sages of blessed memory taught, Mashiach was born the moment the Temple was destroyed.

However, it is up to us to reveal this.

The challenges we are faced with in life are like the pangs of pregnancy.

Each event is a critical part in developing the world for the future messianic era.

TEXT 13A

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei Sichot
22, pp. 75–76*

די עבודה פון אידן בזמן הגלות איז אן ענין פון
"תזריע" — א זריעה והכרח לצמיחה והתחלת
הצמיחה בזמן פון דער גאולה . . .

דאס הייסט, אז דאס וואס עס טוט זיך אויף לימות
המשיח ותחיית המתים איז ניט קיין באזונדער זאך
פון ענין הגלות, נאר דאס איז די "צמיחה", וואס
"וואקסט אויס" פון עבודת ה"זריעה" בזמן הגלות

Our work during the Exile is akin to planting—
a necessary step that initiates a sprouting and
growth at the time of our Redemption. . . .

This means that what will occur in the
messianic era is not separate from what
occurs today. Rather, it is an outgrowth from
the planting that we do today in Exile.

TEXT 13B

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Ibid.*

איז אויף דעם די הוראה, אז . . . אין "מעשינו
ועבודתינו" פון זמן הגלות דארף דערהערט ווערן
אז דאס איז אן ענין פון "תזריע" וואס ברענגט די
"צמיחה", דעם גילוי פון משיח צדקנו.

ובמילא, אז די גילויים דלעתיד זיינען ניט קיין
באזונדער ענין, נאר א המשך ותוצאה פון דער
עבודה פון גלות . . . די צמיחה וואס קומט פון דער
עבודה אין גלות.

The lesson is that we must view our efforts and devotions during the period of Exile as planting seeds that will trigger the sprouting of the messianic era and the Divine revelations we will enjoy then.

This means that the messianic era of the future is not separate from today's devotions. Rather, it is a continuation and outcome from our devotion to G-d today. It is the growth that results from our current efforts.

We should
practice Judaism
with the goal of
creating the mold
of Redemption—
bringing us closer
to Mashiach.

TEXT 14

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Ibid., p. 77*

דאס גופא קען זיין אויף צוויי אופנים:

(א) ער דערהערט ווי זיין עבודה, "תזריע", איז א זריעה וואס וועט ברענגען די צמיחה, די גאולה, אבער דאס איז . . . אלס נאך א זאך, וואס וועט זיין בנפרד. ער האלט טאקע בא "אחכה לו בכל יום שיבוא", און די עבודה איז צוליב דעם "שיבוא" — בא אים הערט זיך דאס אבער ווי נאך אן ענין, אז דורך מעשינו ועבודתנו ברענגט מען אראפ און מ'איז ממהר (א באזונדער ענין) ביאת משיח צדקנו .

· ·

(ב) א העכערער אופן איז, אז בא אים איז "תזריע ומצורע" מחוברות — דער אחכה און קוינו כל היום . . . אין זיין עבודת "תזריע", איז ניט נאר אז יעדע זיין עבודה וועט גלייך גורם זיין "שיבוא", נאר אז די גאולה העתידה איז איין זאך מיט תוכן עבודתו ("תזריע ומצורע" ווערן איין פרשה) — ווייל ביאת המשיח איז די צמיחה ובמילא די שלימות פון זיין זריעה.

This can occur in two ways:

A. We realize that our efforts plant seeds that will result in the Redemption, but the result seems separate from our efforts. We await Mashiach imminently and work to hasten his revelation; however, our efforts and his revelation feel like two separate stages. (1) Our efforts (2) hasten his revelation. . . .

B. A better approach is to combine the two, as in when the Torah portions *Tazria* and *Metzora* are combined. This means that we don't just plant seeds by awaiting, anticipating, and working to hasten the revelation of Mashiach. Rather, his coming becomes part of our effort—*Tazria* and *Metzora*, a single continuum. Mashiach's arrival is the result, and therefore the culmination, of our efforts.

TEXT 15

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5719:2 (25), p.
208*

שמעתי מאבי אדוני ומורי, זכרוננו לברכה, ביאור
דיוק הלשון "להביא לימות המשיח", . . .
שצריכים "להביא" (אריינבריינגען) את הגילוי
דימות המשיח גם עכשיו בעולם הזה.

I heard from my father and mentor of blessed
memory that our sages' statement—"To bring
the messianic era"—. . . tells us to bring
(introduce) Mashiach into our present.

When we realize that
Mashiach is evolving in
and through our efforts,
the Redemption
becomes our reality and
not something of the
future.

The *metzora*'s purification process begins at the time his or her lesions are first diagnosed.

The same holds true with Mashiach. Although the world may not seem ready, Mashiach is already here inside and has to become part of our everyday reality.

KEY POINTS

1. The *metzora*'s quarantine and impure lesions are not separate from their eventual purification. They are part of the same process. The process of purification begins with being declared impure.
2. The same is true of every trouble in life. The solution begins the moment we become aware of the problem. They are not two stages. The problem and solution are a single process.
3. This applies to Exile and Redemption. Our *mitzvot* during the Exile bring about our Redemption. But they are not two stages, one triggered by the other. They are a single continuum. Mashiach is already here. Like a fetus in the womb, we need time to be ready.
4. When we realize this, Mashiach becomes an imminent part of our daily reality. We think about him, learn about him, and are excited about his arrival. We act as if he is already here.
5. This mindset ensures that when someone talks about Mashiach, we don't view it as a pipe dream. We see it as a reality that has already begun and will soon announce itself.

